

skulde vi betragte den i det Hele taget fra det Standpunkt, som man i Almindelighed betragter Consumtionen, og beskafte den derefter? Skulde vi behandle Consumtionen i Kjøbenhavn fra det samme Standpunkt, som vi betragte al øvrig Consumtion, eller skulde vi betragte den fra Bequemmelighedens Standpunkt? Det, hvorom der her er Spørgsmaal, er: Skulde vi blive ved at beskafte Kjøbenhavn efter andre Regler, end vi beskafte Landet, fordi det er beqvemt af beskafte den, eller skulde vi i saa Henseende ogsaa lade Kjøbenhavn vederfares samme Ret og Skjel. Da jeg sidst talte om denne Sag, da vil det ærede Thing erindre, at jeg forudsaae, at Sagen vilde blive ført paa dette Standpunkt, at man vilde komme til engang i Tidens Længde at tænke omtrent saaledes: Denne Mælkko giver god Mælk, vi Andre bidrage ikke saameget som denne Mælkko, lad den saa blive ved at yde sin Mælk, uden Hensyn til det egentlige principielle Standpunkt. Og maaskee vil det ærede Udvalg nu indrømme, at det havde grebet meget mere principmæssigt ind i Sagen, og afgjort Sagen meget mere directe ved at følge den Vej, jeg dengang anviste; thi saa vilde de Tvivl, som nu blive fremstillede, være komne til at staae i en ganske anden Stilling; de vilde være komne til at see ud som noget ganske Andet; nu komme de pænt frem i dette Forslag som en Ting, som just ikke forandrer noget Væsentligt i det engang Bedtagne, men som kun holder en Plads aaben. Derfor Forslaget derimod var traadt frem mod det Forslag, som jeg tidligere gjorde, saa vilde Uendringensforslaget være traadt frem, som det i Birkeligheden er, som noget ganske Nyt. Jeg troer, at den ærede Ordfører har lagt for Ilden Betydning deri, der er en væsentlig Forskjel derpaa. Det er langt lettere at komme og sige: dengang vi sidst besluttede over dette, da satte vi egentlig ikke nogen Grændse, vi lode det staae hen i den Forventning, at der skulde komme en nye Lovgivningsact, og denne nye Lovgivningsact træder frem som en nødvendig Følge af den Vej, man forud har betraadt; derimod, naar vi blive staaende ved det som blev antaget sidst, saa er man ikke nødsaget til at komme frem med nogen saadan

nye Lovgivningsact. Det er det, som jeg har væsentlig imod dette Forslag, at det synes mig kun rigtig gyldigt fra een Side, det er fra den ærede Finantsministers Side; han har fuld Berettigelse til at slutte sig til Uendringensforslaget, men iøvrigt skulle vistnok Medlemmerne i Salen noie overveie, om de ville understøtte det, naar de betænke den Afstemning, hvortil de kom sidste Gang. Naar den ærede Finantsminister siger, at de kunne berolige deres Samvittighed, idet der er en væsentlig Forskjel mellem det Forslag, der kun gik ud paa et „indtil videre“, og det nærværende Uendringensforslag, saa tør jeg sige, at de, som sidst ikke vilde „indtil videre“ og som have hørt at Finantsministeren vil „videre“, at de skulde vel betænke sig paa at forklare deres „indtil videre“ anderledes, end de gjorde dengang de forkastede dette Forslag om et „indtil videre“. Mig forekommer det, at Enhver som sidst var enig med sig selv om, at de ikke vilde „indtil videre“ i Modfætning til en bestemt Afslutning, kunne ikke gaae ind paa det nærværende Uendringensforslag, fordi det indeholder for Videt af en bestemt Afslutning og for Meget af et „indtil videre“. For Finantsministeren, som dengang sagde os, at hans Hensigten med hans „indtil videre“ var at beholde Consumtionen — thi han vil beholde denne Consumtion, ikke saameget for Consumtionens Skyld som for Visitationen i Portene, med Hensyn til Løsløsheden paa Kysterne — dette var een af hans Hovedgrunde — for Finantsministeren har dette Uendringensforslag naturligviis en anden Betydning. Men vi, som ikke troe, at en saadan Nødvendighed er forhaanden — thi saa havde vi ikke stemt imod Forslaget — vi som ikke troe, at det er vigtigt for Løsløshedens Skyld at visitere i Portene, altsaa vi, som forkaste denne Grund, som næsten er fremtraadt som et Hovedmotiv for Finantsministeren, vi behøve ikke at blive ved Consumtionen af de Grunde, som Finantsministeren bliver ved den, han har som sagt god Grund til at gaae ind paa dette Uendringensforslag, men vi Andre, som ikke vil „indtil videre“, vi have aldeles ingen Grund til at gaae ind paa det.

Finantsministeren: Hvad den sidste Deel af den ærede Talers Foredrag angaaer,